

துருவிக் கொண்டிருக்கும் அவை.

ஓர் பொறி போதும் கவிதை உருவாக என்பது
உண்மையே பொய்யே

அய்யோ அதுபோதும் ரத்தக் காட்டரீகளுக்கு.
தறிகெட்டோடி யனதை தயையும் உருக்குலகைக்.
.யாருடைய கரங்களாவது யாருடைய

கூரல் வளையையாவது
கடித்துக் குதறிக் கொண்டேயிருக்கவேண்டும்.
வழியும் ரத்தம் நின்ற விடாதிருக்க அதுவே வழி.
பரகும் கருதியே பிரதானம்
ரத்தக் காட்டரீகளுக்கு.

கலவரமுண்டாகிக் கைகால்கள் பிய்த்தறியப்
படாவிட்டால்
பின் எப்படி கருதி குடிப்பது?

புத்தியதை தீட்டிச் சில வித்தகைகளைச் செய்யும்.
சித்தங்கலங்காமல்
அதன் பாட்டில் அமையையிருக்கும் ஊரின்
ரத்தம் வழியச் செய்யும் வழி பிடிபடாவிடில்
முட்டும் வறியில்
திட்டமிட்டுப் படுகொலையைச் செய்யும்

தன் கற்றில் கவிதையில் கலந்துரையாடலில்.
அண்டசராசரமும் சொந்தமாயிருப்பவனிடம்
நான் தருகிறேன் அரைக் காணியென்று
அறியாமையால் அறகை வி அவசர
அவசரமாய்
பொதுவழியைக் கழிப்பறையாக்கிக்கொள்ளும்
ரத்தக் காட்டரீயிடம்
சுத்தம் பற்றி யார் பசேவது?

மக்களே போல்வர் மக்களென்பார்
மக்கள் மத்தியிலிருக்கும் இரத்தக் காட்டரீகள்
மனித உருவில்.

ஹாமலெட்டும் ஆமலெட்டும்
ஓலிக் கட்டும் மொருபோலனில்
இருவறேரண்டும் நெற்றிதல் வணெட்டும்.

ரத்தக் காட்டரீகளுக்குச் கரங்களாண்டோ -

தரெயாது,
சிறகுகள் உண்டோ - தரெயாது ...
எனில் _
கண்டிப்பாக இருக்கும்
மனசாட்சியிருக்கவேண்டிய இடத்தில்
மிகப்பெரிய வறெற்றிடம்.

lathaa.r2010@gmail.com